

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 17 ພຶສພາ 2026 (5-17-2026)

ພາຣະກິດຢູ່ນອກເຂດສະດວກສະບາຍຂອງທ່ານ

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ຂ່າວປະເສີດຂ້າມວັດທະນະທັມ-ແລະພວກເຮົາກໍຄວນຈະຂ້າມເຊັ່ນດຽວກັນ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ເມື່ອໃດທີ່ເຈົ້າໄດ້ເຮັດບາງຢ່າງຢູ່ນອກເຂດສະດວກສະບາຍຂອງເຈົ້າ?

ຂ້ອຍແລະພັນລະຍານັ້ງຢູ່ເທິງລະບຽງໜ້າບ້ານຂອງພວກເຮົາ, ເພີດເພີນກັບຕອນແລງທີ່ງຽບສງົບເບິ່ງເພື່ອນບ້ານຢ່າງຜ່ານໄປມາເທິງທາງຢ່າງ. ໂດຍບໍ່ມີການເຕືອນລ່ວງໜ້າ, ເມັກທີ່ລອຍມາໄດ້ປ່ອຍຜົນຕົກລົງມາໃນຂະນະທີ່ຄູ່ຜົວເມັງຄູ່ນຶ່ງຢ່າງຜ່ານໄປ. ພວກເຂົາຟ້າວແລ່ນໄປຫຼົບຢູ່ໃຕ້ຕົ້ນໄມ້ໃນສວນຂອງພວກເຮົາຢ່າງຮີບດ່ວນ. ຕ້ອງຍອມຮັບວ່າຂ້ອຍຮູ້ສຶກຕລົກເລັກນ້ອຍກັບປະຕິກິລິຍາຂອງພວກເຂົາຕໍ່ຜົນຕົກເບົາໆ, ແຕ່ຂ້ອຍໄດ້ເຊີນພວກເຂົາມາຮ່ວມກັບພວກເຮົາຢູ່ເທິງລະບຽງໃນທີ່ແທ້ໆ. ຫຼັງຈາກໃນການສົນທະນາກັນ, ຂ້ອຍໄດ້ສອບຖາມກ່ຽວກັບປະເທດບ້ານເກີດຂອງເຂົາເຈົ້າ ເພາະວ່າເຂົາເຈົ້າມີເຊື້ອສາຍຕ່າງປະເທດຢ່າງຈະແຈ້ງ. ເຂົາເຈົ້າດີໃຈຫຼາຍທີ່ຮູ້ວ່າຂ້ອຍໄດ້ໄປຢ້ຽມຍາມບ້ານເກີດຂອງເຂົາເຈົ້າໃນອາຊີໃຕ້. ເມື່ອທ້ອງຟ້າມີດລົງ ແລະຜົນຕົກໜັກ, ຂ້ອຍໄດ້ຂັບຮົດພາເຂົາເຈົ້າກັບບ້ານ, ຕລອດທາງໄດ້ຮຽນຮູ້ເພີ່ມເຕີມກ່ຽວກັບພື້ນຖານ ແລະຄວາມເຊື່ອຂອງເຂົາເຈົ້າ. ມັນເປັນການລ້ຽວທີ່ຈະຢູ່ໃນວົງມົນຂອງຜູ້ທີ່ພວກເຮົາຮູ້ຈັກແລ້ວ. ມັນງ່າຍກວ່າທີ່ຈະລົມກັບຄົນທີ່ຄິດກັນກັບພວກເຮົາ, ແຕ່ຄົນເຫຼົ່ານັ້ນບໍ່ແມ່ນຄົນດຽວທີ່ພວກເຮົາພົບໃນແຕ່ລະວັນ. ອາເມຣິກາກຳລັງມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂຶ້ນເລື້ອຍໆ, ແລະພວກເຮົາເຫັນສິ່ງນັ້ນໃນຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນຂອງພວກເຮົາ. ທຸກຄົນແມ່ນຄົນທີ່ຖືກສ້າງຂຶ້ນຕາມຮູບຂອງພຣະເຈົ້າ, ຜູ້ທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ສົ່ງພຣະຊົນເພື່ອ, ແລະພວກເຮົາຄວນຮັບເອົາສິດທິພິເສດ ແລະໂອກາດທີ່ຈະແນະນຳເຂົາເຈົ້າໃຫ້ຮູ້ຈັກກັບພຣະເຢຊູ.

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ກິຈການ 8:26-29

26. ແລະເທວະດາຕົນນຶ່ງຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສັ່ງພິລິບວ່າ, “ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນໄປທາງທິດໃຕ້ ຕາມທາງລົງຈາກກຸງເຢຣູຊາເລັມໄປເຖິງເມືອງກາຊາ” (ທີ່ເປັນທາງບ່າດິນຊາຍ) 27. ທ່ານຈົ່ງລຸກຂຶ້ນເດີນທາງໄປ ແລະເບິ່ງແມ່, ມີໄທເອທິໂອເປັງຄົນນຶ່ງເປັນເທືອຍ ເປັນຂ້າຣາຊການຊັ້ນສູງຂອງກັນດາເກ ຄືພຣະຣາຊິນີຂອງຊາວເອທິໂອເປັງ ເປັນນາຍຄັງທັງໝົດຂອງພຣະຣາຊິນີນັ້ນ ທ່ານໄດ້ມາທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມເພື່ອນະມັສການ 28. ຂະນະທີ່ນັ່ງລົດກຳລັງກັບເມືອ ທ່ານໄດ້ອ່ານໜັງສືຂອງເອຊາຢາຜູ້ປະກາດພຣະທັມຢູ່ 29. ຝ່າຍພຣະວິນຍານຊົງສັ່ງພິລິບວ່າ, “ຈົ່ງເຂົ້າຕິດກັບຮົດນີ້ໄປ.”

ພວກເຮົາໄດ້ຮູ້ຈັກກັບພິລິບເປັນຄັ້ງທຳອິດ, ເຊິ່ງເປັນທີ່ຮູ້ຈັກກັນໃນນາມ "ຜູ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດ," ໃນກິຈການ 8 ດ້ວຍການແຕ່ງຕັ້ງຜູ້ທີ່ຫຼາຍຄົນເຊື່ອວ່າເປັນນັກຄະນາຍົກຄົນທຳອິດ, ຜູ້ທີ່ຖືກເອີ້ນໃຫ້ຮັບໃຊ້ແຈກອາຫານແກ່ແມ່ໝ້າຍ. ຜູ້ຊາຍເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຖືກເລືອກຍ້ອນຄວາມເຊື່ອຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະຍ້ອນການເຕັມໄປດ້ວຍພຣະວິນຍານ. ຄຣິສຕະຈັກໄດ້ເຕີບໃຫຍ່ຂຶ້ນໄວໆນີ້ໃນເມື່ອຄວາມຂັດແຍ້ງພາຍໃນໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂຍ້ອນພິລິບ ແລະການຮັບໃຊ້ທີ່ເຄົາລົບນັບຖືພຣະເຈົ້າຂອງຜູ້ຊາຍຄົນອື່ນໆ. ບໍ່ແປກໃຈເລີຍ, ດັ່ງທີ່ລູກາໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນກິຈການ 8, ເມື່ອພິລິບເຊື່ອຟັງຄຳແນະນຳຂອງທູດສວັນໃຫ້ເດີນທາງຈາກເຢຣູຊາເລັມໄປກາຊາ, ລາວກະຕືລືລົ້ນທີ່ຈະປະຕິບັດຕາມການນຳພາຂອງພຣະວິນຍານເພື່ອພົວພັນກັບຄົນຕ່າງຊາດທີ່ລາວພົບໃນເສັ້ນທາງ. ເຈົ້າເຫັນບໍ່, ນັ້ນແມ່ນຜູ້ທີ່ພິລິບເປັນ.

ພວກເຮົາຈະຮັບຮູ້ທິດທາງຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ແນວໃດ, ໂດຍສະເພາະເມື່ອມັນນຳໄປສູ່ສະພາບແວດລ້ອມທີ່ບໍ່ສະບາຍ?

ເຊັ່ນດຽວກັບຫຼາຍຄົນໃນໂລກຂອງພວກເຮົາໃນປະຈຸບັນ, ຊາວເອທິໂອເປັງຜູ້ທີ່ພິລິບໄດ້ພົບຕາມເສັ້ນທາງກາຊາອາດຈະມີພື້ນຖານທາງວິນຍານທີ່ຫຼາກຫຼາຍ. ອິດທິພົນຂອງອີຍິບຕໍ່ອາຟຣິກາແມ່ນເຂັ້ມແຂງ. ລາວອາດຈະຮູ້ກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າແຫ່ງດວງອາທິດ ແລະການນະມັສການຂອງຟາລາໂອ. ສາສນາພື້ນເມືອງຂອງອາຟຣິກາກ່ຽວກັບຜີປີສາດ ແລະ ຜີປີສາດອາດຈະເປັນສ່ວນນຶ່ງຂອງປະສົບການທາງສາສນາຂອງລາວ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ບາງຢ່າງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງລາຊິນີຄົນນີ້ໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍຕໍ່ສາສນາຢິວ, ສາສນາໃນສມັຍຂອງລາວທີ່ສອນວ່າມີພຣະເຈົ້າອົງດຽວທີ່ແທ້ຈິງຜູ້ທີ່ເປັນຜູ້ສ້າງ ແລະຜູ້ທີ່ປາຖນາໃຫ້ມະນຸດຮູ້ຈັກພຣະອົງ. ດ້ວຍຄວາມສົນໃຈຫຼາຍກວ່າພຽງແຕ່ສາສນາຂອງອິສຣາເອັ້ນ, ຊາວເອທິໂອເປັງໄດ້ເດີນທາງໄປເຢຣູຊາເລັມເພື່ອນະມັສການ. ຢ່າງໃດກໍຕາມ, ພິລິບຮູ້ວ່າຊາວເອທິໂອເປັງ, ເຊັ່ນດຽວກັບທຸກຄົນໃນໂລກ, ຕ້ອງການຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຢຊູ. ໂດຍບໍ່ສົນໃຈຄວາມແຕກຕ່າງທາງສາສນາ, ວັດທະນະທັມ, ສັງຄົມ, ເສດຖະກິດ, ແລະຊົນເຜົ່າຂອງເຂົາເຈົ້າ, ພິລິບໄດ້ເຊື່ອຟັງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະເຂົ້າຮ່ວມກັບຊາຍຄົນນັ້ນ ໃນວິດມ້າຂອງລາວເພື່ອແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດກັບລາວ. ພຣະທັມກິຈການໄດ້ເນັ້ນໜັກໃສ່ການນຳເອົາຂ່າວປະເສີດໄປສູ່ສະຖານທີ່ທີ່ຍັງບໍ່ທັນຮູ້ຈັກອົງພຣະຄຣິດ. ໃນກໍລະນີໃດກໍຕາມ, ສິ່ງສຳຄັນແມ່ນການນຳເອົາຂ່າວປະເສີດໄປສູ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງມັນໄດ້.¹ ຂ່າວປະເສີດທີ່ຖືກປະກາດໃນບັນດາທຸກປະເທດ, ທຸກເຜົ່າ, ທຸກຊົນຊາດ, ແລະທຸກພາສາບໍ່ແມ່ນແຜນການຂອງອົງການເຜີຍແຜ່ສາສນາ, ໂບດ, ຫຼືນິກາຍ. ມັນເປັນແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າ, ສອດຄ່ອງກັບຫົວໃຈຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະເປີດເຜີຍໃນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ. ຜົນຂອງແຜນການນັ້ນ, ເຊິ່ງສະແດງຢູ່ໃນນິມິດຂອງໂຢຮັນໃນພຣະທັມພຣະນິມິດ 7:9-10, ແມ່ນວ່າມື້ນຶ່ງຝູງຊົນອັນໃຫຍ່ຫຼວງຈະຢືນຢູ່ຕໍ່ໜ້າບັນລັງຂອງພຣະເຈົ້າໃນສວັນ, ແລະຝູງຊົນນັ້ນຈະປະກອບມີບາງຄົນທີ່ໄດ້ຍິນ ແລະເຊື່ອໃນຂ່າວປະເສີດ "ຈາກທຸກປະເທດ, ທຸກເຜົ່າ, ທຸກຊົນຊາດ, ແລະທຸກພາສາ." ແຕ່ນິມິດນັ້ນຍັງບໍ່ທັນເກີດຂຶ້ນເທື່ອ. ຂ້າຮາຊການຊາວເອທິໂອເປັງແມ່ນນຶ່ງໃນບັນດາຄົນເຫຼົ່ານັ້ນໃນສມັຍຂອງພິລິບທີ່ບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງຂ່າວປະເສີດໄດ້. ຈົນກວ່າພິລິບຈະກາຍເປັນຜູ້ທີ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງໄດ້. ການອອກຈາກເຂດສະດວກສະບາຍຂອງເຮົາແລະການບໍ່ສົນໃຈຄວາມແຕກຕ່າງທີ່ມັກຈະເຮັດໃຫ້ເຮົາຫ່າງໄກຈາກຄົນອື່ນຢ່າງກະຕືລືລົ້ນ, ເປັນບາດກ້າວທີ່ສຳຄັນຂອງການເຊື່ອຟັງເມື່ອເວົ້າເຖິງການແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດແລະ ການສ້າງສາວິກ. ຜູ້ຕິດຕາມພຣະເຢຊູຄວນລະວັງຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ນຳເຂົ້າມາໃນຊຸມຊົນ ຫຼືຂອບເຂດອິດທິພົນຂອງເຮົາແຕ່ບໍ່ມີຄວາມສັມພັນກັບພຣະເຢຊູສເມີ. ດັ່ງທີ່ພິລິບສຳລັບຊາວເອທິໂອເປັງ, ພວກເຮົາສາມາດເປັນທາງເຂົ້າຂອງພວກເຂົາໄປຫາຜູ້ທີ່ສັ້ນພຣະຊົນເພື່ອນຳຄວາມລອດມາໃຫ້ພວກເຂົາ. ໃນນັ້ນ, ພວກເຮົາສະທ້ອນເຖິງຫົວໃຈຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຈະນຳພອນແຫ່ງຄວາມລອດຂອງພຣະອົງມາສູ່ທຸກກຸ່ມຄົນໃນໂລກ.

ພວກເຮົາຮັບຮູ້ໂອກາດທີ່ຈະແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດໄດ້ແນວໃດ?

2. ກິຈການ 8:30-35

30. ພິລິບຈຶ່ງແລ່ນເຂົ້າໄປແລະໄດ້ຍິນທ່ານກຳລັງອ່ານໜັງສືເອຊາຍາຜູ້ປະກາດພຣະທັມຢູ່ ຈຶ່ງຖາມວ່າ, “ຊຶ່ງທ່ານອ່ານນັ້ນທ່ານເຂົ້າໃຈຫຼື” 31. ທ່ານຈຶ່ງຕອບວ່າ, “ຖ້າບໍ່ມີຜູ້ໃດແນະນຳໃຫ້ ຈະເຂົ້າໃຈໄດ້ຢ່າງໃດ” ແລ້ວທ່ານຈຶ່ງເຊີນພິລິບຂຶ້ນນັ່ງວິດນຳ 32. ພຣະຄັ້ມພິຕອນທີ່ທ່ານອ່ານຢູ່ນັ້ນຄືຂໍ້ເຫຼົ່ານີ້, “ເຂົາໄດ້ນຳທ່ານໄປເໝືອນນຳເອົາແກະໄປຂ້າ ແລະເໝືອນແກະນ້ອຍມີດຢູ່ຕໍ່ໜ້າຜູ້ຕັດຂົນມັນ ທ່ານກໍບໍ່ອອກປາກເໝືອນກັນ 33. ໃນຄາວທ່ານຕົກຕ່ຳຕ້ອຍ ທ່ານບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມຍຸຕິທັມ ໃຜຈະເລົ່າເຖິງເຊື້ອສາຍຂອງທ່ານໄດ້ ເພາະວ່າຊີວິດຂອງທ່ານໄດ້ຖືກຕັດເສັ້ງ” 34. ຄົນເທືອຍໄດ້ກ່າວແກ່ພິລິບວ່າ, “ຂໍທ່ານບອກໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ຜູ້ປະກາດພຣະທັມໄດ້ກ່າວຢ່າງນີ້ເລົ່າເຖິງຜູ້ໃດ ເຖິງຕົນເອງຫຼືເຖິງຜູ້ອື່ນ” 35. ແລ້ວພິລິບຈຶ່ງອອກປາກຕັ້ງຕົ້ນເລົ່າແຕ່ພຣະຄັ້ມຕອນນັ້ນ ຈຶ່ງປະກາດຂ່າວປະເສີດເຮືອງພຣະເຢຊູໃຫ້ທ່ານຟັງ.

ບາງຄັ້ງພວກເຮົາໃຊ້ຄຳວ່າ ການນັດໝາຍຈາກສວັນ ເພື່ອອ້າງອີງເຖິງໂອກາດທີ່ເບິ່ງຄືວ່າໄດ້ຖືກຈັດລຽງໄວ້ຢ່າງຈະແຈ້ງໂດຍພຣະເຈົ້າ. ບໍ່ຕ້ອງສົງສັຍເລີຍວ່າ ພິລິບໄດ້ຖືກນັດໝາຍຈາກສວັນ. ການຕິດຕາມທູດສວັນ ແລະພຣະວິນຍານ, ພິລິບໄດ້ພົບວ່າຕົວເອງນັ່ງໃນວິດມ້າ, ສົນທະນາຂໍ້ພຣະຄັ້ມພິກັບຊາຍຄົນນຶ່ງຈາກເອທິໂອເປັງຜູ້ທີ່ກຳລັງເດີນທາງກັບບ້ານຫຼັງຈາກການນະມັສການຢູ່ໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ.

ຄົນເອທິໂອເປັງຜູ້ທີ່ໄດ້ອ່ານພຣະທັມເອຊາຍາ 53, ໄດ້ຖາມພິລິບໃຫ້ຊ່ວຍລາວໃນການເຂົ້າໃຈວ່າຂໍ້ຄວາມເຫຼົ່ານັ້ນໝາຍເຖິງຜູ້ໃດ. ການໃຫ້ໄດ້ຜົນປະໂຫຍດເຕັມສ່ວນໃນຄຳພາຍາກອນກ່ຽວກັບພຣະເມຊີອາ ກ່ຽວກັບຜູ້ທີ່ຈະທົນທຸກທໍລະມານເພື່ອບາບຂອງພວກເຮົາ, ພິລິບໄດ້ບອກຊາວເອທິໂອເປັງວ່າ "ຂ່າວດີກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູ" (ຂໍ້ 35). ຢ່າພາດບົດບາດຂອງພິລິບໃນເລື່ອງນີ້. ລາວ, ຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ຖ່ອມຕົວທີ່ອາສັຍຢູ່ໃນເຢຣູຊາເລັມ, ສາມາດມີສ່ວນຮ່ວມໃນການເປີດເຜີຍແຜນການຕ່າງໆໃນທົ່ວປະເທດສາດຄວາມລອດໄດ້ແນວໃດ? (1) ພິລິບເຊື່ອຂ່າວດີກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູແລະຕອບການຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຕິດຕາມພຣະອົງ. (2) ພິລິບຮູ້ຈັກພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ດັ່ງນັ້ນລາວຈຶ່ງສາມາດເຂົ້າໃຈມັນແລະຊ່ວຍໃຫ້ຄົນອື່ນເຂົ້າໃຈມັນ. (3) ພິລິບເຊື່ອຟັງທີ່ຈະປະຕິບັດຕາມການນຳພາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນຊີວິດຂອງລາວ. (4) ພິລິບກະຕືລືລົ້ນທີ່ຈະບອກຄົນອື່ນກ່ຽວກັບຂ່າວດີທີ່ໄດ້ປ່ຽນແປງຊີວິດຂອງລາວແລະນຳເອົາຊີວິດນິລັນດອນມາໃຫ້ລາວ. ໃນຂະນະທີ່ພິລິບຖືກພຣະເຈົ້າໃຊ້ໃນທາງທີ່ເປັນເອກະລັກເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄຳພາຍາກອນໃນພຣະຄຳພິເດີມສຳເລັດ ແລະສົ່ງເສີມຂ່າວປະເສີດໃນຊ່ວງເວລາເລີ່ມຕົ້ນຂອງຄຣິສຕະຈັກ, ບົດບາດຂອງລາວໃນການແບ່ງປັນຂ່າວດີກັບຊາວເອທິໂອເປັງ ແມ່ນບົດບາດທີ່ຜູ້ຕິດຕາມພຣະເຢຊູທຸກຄົນຖືກເອີ້ນໃຫ້ຮັບເອົາ. ທຸກຄົນທີ່ຢູ່ອ້ອມຮອບພວກເຮົາແມ່ນຄົນ, ຄືກັບຊາວເອທິໂອເປັງ, ຜູ້ທີ່ບໍ່ຮູ້ຫຍັງກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າອົງດຽວທີ່ແທ້ຈິງ ຫຼືສັບສົນກ່ຽວກັບວິທີການມີຄວາມສັມພັນກັບພຣະອົງ. ຖ້າພວກເຂົາບໍ່ເຮັດເມື່ອຮູ້ຈັກພຣະອົງ, ພວກເຂົາຈະໃຊ້ເວລາຢູ່ຫ່າງໄກຈາກພຣະອົງຕະຫຼອດໄປ, ໂດຍຮັບຜົນສະທ້ອນຂອງບາບຂອງພວກເຂົາໃນນະລົກ. ບົດບາດຂອງພວກເຮົາແມ່ນເພື່ອຊ່ວຍພວກເຂົາໃຫ້ຮູ້ວ່າພວກເຂົາສາມາດເພີດເພີນກັບການປະທັບຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າຕະຫຼອດໄປໃນສະໄໝໄດ້ແນວໃດ. ພວກເຮົາສາມາດເຮັດໜ້າທີ່ນັ້ນໄດ້ຢ່າງງ່າຍໆຄືກັບທີ່ພິລິບໄດ້ເຮັດ. ເພື່ອເຮັດແນວນັ້ນກ່ອນອື່ນໝົດພວກເຮົາຕ້ອງເຊື່ອຂ່າວດີກ່ຽວກັບພຣະເຢຊູ ແລະຕອບການຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຕິດຕາມພຣະອົງ. ພວກເຮົາຄວນສຶກສາພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພື່ອວ່າພວກເຮົາຈະສາມາດເຂົ້າໃຈມັນແລະ ຊ່ວຍຄົນອື່ນໃຫ້ເຂົ້າໃຈມັນ. ພວກເຮົາຕ້ອງເຊື່ອຟັງເພື່ອຕິດຕາມການນຳພາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໃນຊີວິດຂອງພວກເຮົາ. ພວກເຮົາຄວນກະຕືລືລົ້ນທີ່ຈະບອກຄົນອື່ນກ່ຽວກັບຂ່າວດີທີ່ປ່ຽນແປງຊີວິດຂອງພວກເຮົາ ແລະນຳເອົາຊີວິດນິລັນດອນມາໃຫ້ພວກເຮົາ. ຫຼາຍປີກ່ອນ ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເທສນາຈາກເອຊາຍາ 56 ແລະການເຊື່ອມໂຍງກັບກິຈການ 8 ໃນຖານະເປັນນັກເທສນາຮັບເຊີນ. ຫຼັງຈາກຂໍ້ຄວາມ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຊື່ອເຊີນຜູ້ຄົນໃຫ້ຕອບສນອງໂດຍການເຊື່ອໃນຂ່າວປະເສີດ ແລະແບ່ງປັນຄຳຕອບນັ້ນກັບໂບດ. ຍິງສາວຄົນນຶ່ງໄດ້ຕອບ ແລະເວົ້າວ່ານາງໄດ້ອຸທິດຕົນຕະຫຼອດຊີວິດຂອງນາງເພື່ອຕິດຕາມພຣະເຢຊູ ແລະປາຖນາທີ່ຈະໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາ. ຄູ່ຜົວເມັງຄູ່ນຶ່ງໄດ້ຕິດຕາມນາງມາບອກຂ້ອຍວ່າພວກເຂົາເປັນພໍ່ແມ່ລ້ຽງຂອງເດັກຍິງ ແລະລູກສາວຂອງພວກເຂົາ, ຜູ້ທີ່ເປັນຄົນເອທິໂອເປັງ, ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງຈະແຈ້ງກ່ຽວກັບຂ່າວປະເສີດ ແລະຕັ້ງໃຈໃນການຕັດສິນໃຈຮັບບັບຕິສະມາ. ຍ້ອນວ່າພວກເຮົາສັດຊື່ຕໍ່ການແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດຄືກັບທີ່ພິລິບໄດ້ແບ່ງປັນມັນກັບຄົນເອທິໂອເປັງ, ຄຳສັນຍາຂອງເອຊາຍາຈຶ່ງຖືກຮັກສາໄວ້. ຜູ້ຄົນພາຍນອກຫຼາຍຄົນໄດ້ຮັບການຕ້ອນຮັບເຂົ້າສູ່ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າແລະ ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຄອບຄົວໄດ້ຮັບການລ້ຽງດູເຂົ້າໃນຄອບຄົວຂອງພຣະເຈົ້າ.

ພວກເຮົາສາມາດປະຕິບັດຂັ້ນຕອນໃດແດ່ເພື່ອກຽມພ້ອມທີ່ຈະແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດກັບຄົນອື່ນ?

3. ກິຈການ 8:36-38

36. ເມື່ອເຂົາກຳລັງເດີນທາງໄປກຳເຖິງບ່ອນມີນ້ຳບ່ອນນຶ່ງ ຄົນເທີອຍຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, "ເບິ່ງແມ່, ນ້ຳມີຢູ່ທີ່ນີ້ ມີອັນຂັດຂ້ອງບໍ່ໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າຮັບບັບຕິສະມາ" 37. (ຝ່າຍພິລິບຈຶ່ງຕອບວ່າ, "ຖ້າທ່ານເຕັມໃຈເຊື່ອກໍຮັບໄດ້" ຄົນເທີອຍຈຶ່ງຕອບວ່າ, "ເຮົາເຊື່ອວ່າພຣະເຢຊູຄຣິດຊົງເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ") 38. ແລ້ວທ່ານໄດ້ສົ່ງໃຫ້ຢຸດຄຣິດ ພິລິບກັບຄົນເທີອຍໄດ້ພ້ອມກັນລົງໄປໃນນ້ຳ ພິລິບຈຶ່ງໃຫ້ທ່ານຮັບບັບຕິສະມາ.

ໂດຍການນັດໝາຍຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງກັນດາຜາ, ຣາຊິນີຂອງຊາວເອທິໂອເປັງ, ໄດ້ຍິນຂ່າວປະເສີດຈາກພິລິບ (ຂໍ້ 35). ການປະກາດຂ່າວປະເສີດຂອງພິລິບຕ້ອງໄດ້ລວມເອົາການຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຕອບສນອງຜ່ານການບັບຕິສະມາຂອງຜູ້ເຊື່ອເພາະວ່າດັ່ງທີ່ພວກເຮົາອ່ານໃນຂໍ້ 36, ຊາວເອທິໂອເປັງເຂົ້າໃຈຄວາມຕ້ອງການຂອງລາວທີ່ຈະຮັບບັບຕິສະມາ. "ໃນຂະນະທີ່ພວກເຮົາກຳລັງເດີນທາງໄປຕາມທາງ, ພວກເຮົາໄດ້ມາຮອດແມ່ນ້ຳ. ຄົນເທີອຍໄດ້ກ່າວວ່າ, 'ເບິ່ງແມ່, ນ້ຳມີຢູ່ທີ່ນີ້. ມີຫຍັງຈະກົດຂວາງຂ້ອຍຈາກການ

ຮັບບັບຕິສະມາ?" (ຂໍ້ 36). ເຊັ່ນນີ້, ມັນແມ່ນກັບການບັບຕິສະມາ. ເມື່ອເຈົ້າໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາເປັນຜູ້ເຊື່ອ, ເຈົ້າບໍ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກວ່າເປັນພຽງແຕ່ຄົນທີ່ເຊື່ອໃນພຣະເຈົ້າ ຫຼືພຽງແຕ່ເປັນຄົນທີ່ເຄົາລົບນັບຖືສາສນາ, ເຈົ້າເປັນທີ່ຮູ້ຈັກວ່າເປັນຜູ້ທີ່ໄດ້ປະກາດຕົວເອງວ່າພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງເຈົ້າ. ການປະສົບກັບຄວາມຮັກແລະການໃຫ້ອະພິຍຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດແມ່ນການປ່ຽນແປງພາຍໃນ. ການບັບຕິສະມາເປັນສັນຍາລັກພາຍນອກຂອງການປ່ຽນແປງນັ້ນ. ໃນຂໍ້ທີ 38, ລູກາໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ພິລິບ ແລະຊາວເອທິໂອເປັງ "ໄດ້ລົງໄປໃນນໍ້າ" ແລະ ພິລິບ "ໄດ້ໃຫ້ບັບຕິສະມາແກ່ລາວ." ຄໍາສັບທີ່ລູກາໄດ້ໃຊ້ແມ່ນມາຈາກພາສາ ກຣີກ ວ່າ ແບັບຕິສໂຊ baptizo, ຊຶ່ງໝາຍຄວາມວ່າເພື່ອຈຸ່ມ ຫຼື ມຸດລົງໃຕ້ນໍ້າ. ຄໍາດຽວກັນນີ້ຖືກໃຊ້ໃນທຸກໆກໍລະນີໃນພຣະຄໍາພີໃໝ່ທີ່ກ່າວເຖິງການບັບຕິສະມາ. ການບັບຕິສະມາໂດຍການຈຸ່ມລົງໃນນໍ້າຖືກອອກແບບມາເພື່ອນໍາສະເໜີສັນຍາລັກຂອງສິ່ງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດໃນຊີວິດຂອງຜູ້ຕິດຕາມພຣະອົງ. ສັນຍາລັກຂອງການບັບຕິສະມາແມ່ນພົບເຫັນຢູ່ໃນພຣະທັມໂຣມບົດທີ 6 ເຊັ່ນດຽວກັນ. ໄປໂລໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນການບັບຕິສະມາເປັນພາບຂອງຄວາມຕາຍ, ການຖືກຝັງໄວ້, ແລະ ການຟື້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູ. ດັ່ງນັ້ນ, ການບັບຕິສະມາສະແດງໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນພາບທີ່ສວຍງາມແລະເປັນສັນຍາລັກຂອງວຽກງານທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຂອງພຣະຄຣິດ. ການສິ້ນພຣະຊົນແລະການຝັງສົບຂອງພຣະອົງແມ່ນສະແດງຢູ່ໃນຜູ້ທີ່ເຊື່ອທີ່ຖືກວາງໄວ້ໃຕ້ນໍ້າ, ຄືກັບທີ່ພຣະຄຣິດຖືກວາງໄວ້ໃນທຸມຝັງສົບ, ແລະການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງພຣະອົງແມ່ນສະແດງໂດຍຜູ້ທີ່ເຊື່ອທີ່ລຸກຂຶ້ນຈາກນໍ້າ, ຄືກັນກັບທີ່ພຣະຄຣິດໄດ້ລຸກຂຶ້ນຈາກທຸມຝັງສົບ. ການຮ້ອງຂໍຂອງຊາວເອທິໂອເປັງທີ່ໃຫ້ພິລິບບັບຕິສະມາລາວເປັນຕົວຊີ້ບອກຢ່າງຊັດເຈນວ່າ ພິລິບ, ໃນຂະນະທີ່ລາວໄດ້ແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດ, ໄດ້ເຮັດໃຫ້ມັນຊັດເຈນວ່າການບັບຕິສະມາຂອງຜູ້ເຊື່ອຖືໂດຍການຈຸ່ມລົງໃນນໍ້າແມ່ນການຕອບສນອງທີ່ຖືກຕ້ອງຕໍ່ຂ່າວປະເສີດ. ການເປັນພຍານເຮືອງຂ່າວປະເສີດຂອງພວກເຮົາຄວນຈະຮວມທັງຄໍາອະທິບາຍພຣະເຢຊູຢ່າງຊັດເຈນອັນດຽວກັນ. ການບັບຕິສະມາຕອບສນອງພຍານເປັນຈຸດທີ່ຈະແຈ້ງສໍາລັບທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອໃນຂ່າວປະເສີດ.

ຄວາມສໍາຄັນຂອງການບັບຕິສະມາໃນຊີວິດຂອງຜູ້ເຊື່ອຖືແມ່ນຫຍັງ?

ນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດ

- ຂ່າວປະເສີດຂ້າມວັດທະນະທັມ-ແລະພວກເຮົາຄວນເຮັດເຊັ່ນກັນ. ເລືອກນຶ່ງໃນການນໍາໃຊ້ຕໍ່ໄປນີ້:
- ກ້າວເຂົ້າມາ.** ຖ້າເຈົ້າໄດ້ໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຢຊູເພື່ອຄວາມລອດຂອງເຈົ້າ ແຕ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຕິດຕາມພຣະອົງໃນການບັບຕິສະມາຂອງຜູ້ເຊື່ອ, ໃຫ້ຕິດຕໍ່ຫາທິວໜ້າກຸ່ມຂອງເຈົ້າ ຫຼື ນຶ່ງໃນສິດຍາພິບານເພື່ອເລີ່ມການສົນທະນາກ່ຽວກັບການກ້າວເຂົ້າສູ່ການບັບຕິສະມາໃນນໍ້າເປັນການກະທໍາທີ່ສໍາຄັນຂອງການເຊື່ອຟັງໃນການຕິດຕາມພຣະເຢຊູ.
- ກ້າວຂຶ້ນມາ.** ຖ້າເຈົ້າໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາເປັນຜູ້ເຊື່ອແລ້ວ, ໃຫ້ສະແດງບົດບາດໃນການສົນທະນາກ່ຽວກັບການບັບຕິສະມາກັບຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງໃນກຸ່ມຂອງເຈົ້າເພື່ອຊ່ວຍເຈົ້າກຽມຕົວທີ່ຈະແບ່ງປັນກັບຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງທີ່ອ້າງວ່າເປັນຄຣິສະຕຽນ ແຕ່ບໍ່ເຂົ້າໃຈລັກສະນະ ຫຼື ຄວາມສໍາຄັນຂອງການບັບຕິສະມາຂອງຜູ້ເຊື່ອ.
- ກ້າວອອກໄປ.** ເຊັ່ນດຽວກັບພິລິບ, ຈົ່ງຊອກຫາໂອກາດທີ່ຈະແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດຂ້າມວັດທະນະທັມ-ບໍ່ວ່າຈະໂດຍການຮັບໃຊ້ໃນການປະຕິບັດສາສນາກິດຕໍ່ສາກົນຜ່ານໂບດ ຫຼືຊຸມຊົນຂອງເຈົ້າ, ຫຼື ໂດຍການເຂົ້າຮ່ວມໃນການເດີນທາງເຜີຍແຜ່ອາສາສັມັກຢູ່ຕ່າງປະເທດ.

ອຸປຸກມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ PA